

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้ มี 3 ประเภท จำนวนรวมทั้งสิ้น 462 ชุด เป็นคำตอบ
แบบสอบถามของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย 12 ชุด / คำตอบแบบสอบถามของครูภาษาไทย 30 ชุด และ
คำตอบแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 420 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งเป็น
5 ภาค และตอนท้ายจะเป็นการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญ

ภาคที่ 1 แบ่งเป็น 3 ตอนย่อย คือ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของหัวหน้าสายภาษาไทย ผู้ตอบแบบสอบถาม

✓ ตอนที่ 2 วิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของครูภาษาไทย ผู้ตอบแบบสอบถาม

✓ ตอนที่ 3 วิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

ภาคที่ 2 นำข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนทักษะพูดภาษาไทย ความคิดเห็น

ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการเรียน การสอนทักษะพูดของหัวหน้าสาย นำมาคิดคำตอบเป็นร้อยละ

✓ คำแนะนำค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบ

P29 ภาคที่ 3 นำข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนทักษะพูดภาษาไทย ความคิดเห็น

✓ เห็น ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนทักษะพูดของครูภาษาไทย แล้วนำมาคิดคำตอบ

เป็นร้อยละ คำแนะนำค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบ

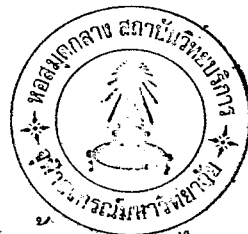
ภาค 4 นำข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับสภาพการเรียน การสอนทักษะพูดภาษาไทย ความคิดเห็น

✓ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอนทักษะพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แล้วนำ

มาคิดคำตอบเป็นร้อยละ คำแนะนำค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบ

ภาคที่ 5 สรุปข้อเสนอแนะของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย ครูผู้สอนตลอดจนนักเรียนชั้น

✓ มัธยมศึกษาตอนต้นในการเรียนการสอนทักษะพูดภาษาไทย

ภาคที่ 1

ตอนที่ 1 การนำข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป ของหัวหน้าสาขาภาษาไทย ผู้ตอบแบบสอบถาม
คิดคำตอบเป็นร้อยละ

หัวหน้าสาขาที่สอนภาษาไทย เป็นชาย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 เป็นหญิง 9 คน
คิดเป็นร้อยละ 75.00 มีอายุสูงสุด 52 ปี ต่ำสุด 27 ปี เฉลี่ย 40 ปี คุณวุฒิของหัวหน้าสาขา
ภาษาไทยส่วนมาก ร้อยละ 50.00 ได้ปริญญาการศึกษาบัณฑิต ร้อยละ 25.00 ได้ปริญญาครู-
ศาสตรบัณฑิตและร้อยละ 25.00 ได้ปริญญาครูศาสตรมหาบัณฑิต จำนวนชั่วโมงที่สอนภาษาไทยสอนสูงสุด
16 ชั่วโมง ต่ำสุด 8 ชั่วโมง ประสบการณ์ด้านการสอนสูงสุด 24 ปี ต่ำสุด 3 ปี วิชาในหมวด
ภาษาไทยที่ขอสอนมากที่สุด คือวรรณคดี ร้อยละ 50.00 รองลงมาคือหลักภาษา ร้อยละ 41.67
น้อยที่สุดคือการใช้ภาษา ร้อยละ 8.33 เกี่ยวกับการสอนทักษะพูด ขอสอนทักษะพูดค่อนข้างมาก
คิดเป็น ร้อยละ 58.33

ตอนที่ 2 นำข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของครูภาษาไทย ผู้ตอบแบบสอบถามมาคิดคำตอบ
เป็นร้อยละ

ครูที่สอนภาษาไทยเกี่ยวกับทักษะการพูด เป็นชาย 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เป็น
หญิง 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 มีอายุสูงสุด 50 ปี ต่ำสุด 23 ปี เฉลี่ย 30 ปี คุณวุฒิของครู
ส่วนมาก ร้อยละ 56.67 ได้ปริญญาการศึกษาบัณฑิต และร้อยละ 16.67 ได้วุฒิตำกว่าปริญญาตรี
จำนวนชั่วโมงที่สอนภาษาไทย สอนสูงสุด 22 ชั่วโมง ต่ำสุด 12 ชั่วโมง ประสบการณ์ด้านการ
สอนสูงสุด 20 ปี ต่ำสุด 1 ปี วิชาในหมวดภาษาไทยที่สอนสอนหมดแทบทุกวิชา วิชาในหมวดภาษา
ไทยที่ขอสอนมากที่สุด ร้อยละ 60.00 ขอสอนวรรณคดี ร้อยละ 6.67 ขอสอนการใช้ภาษา
เกี่ยวกับการสอนทักษะพูด ร้อยละ 53.33 ขอสอนทักษะพูดปานกลาง

ตอนที่ 3 การนำข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของนักเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามมาคิดคำตอบ
เป็นร้อยละ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นชาย 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เป็นหญิง
210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 อายุต่ำสุด 11 ปี สูงสุด 16 ปี เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมีมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นละ 140 คน นักเรียนร้อยละ 57.38 ชอบเรียนภาษาไทยปานกลาง วิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด ร้อยละ 84.04 ชอบเรียนวรรณคดี ร้อยละ 6.19 ชอบเรียนหลักภาษา และร้อยละ 9.76 ชอบเรียนการใช้ภาษา เกี่ยวกับการเรียนทักษะการพูดนักเรียนร้อยละ 47.61 ชอบปานกลาง และมีร้อยละ 4.28 ที่ไม่ชอบเรียนทักษะพูดเลย

ภาคที่ 2

สภาพการ เรียนการสอนและปัญหา เกี่ยวกับการสอนทักษะพูดของหัวหน้าสาย

ในภาคที่ 2 นำข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับ สภาพการ เรียนการสอน ความคิดเห็นของหัวหน้าสาย ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการ เรียนการสอนทักษะพูดของวิชาการใช้ภาษาไทยทั้งหมดมาคิดคำตอบ เป็นร้อยละ จำนวนหาค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 ข้อคิดเห็นของหัวหน้าสาขาวิชาไทยที่มีต่อสภาพทั่วไปของการเรียนการสอนทักษะพูด

สภาพทั่วไปของการเรียนการสอนทักษะพูดภาษาไทย	\bar{X}	S.D	แปลความ
1. วิชาทักษะพูดมีความสำคัญเพียงใด	3.67	.48	มากที่สุด
2. ครูผู้สอนสนใจวิชานี้เพียงใด	2.67	.62	มาก
3. ครูผู้แจ้งความมุ่งหมายของการสอนทักษะพูดให้ผู้เรียนทราบเพียงใด	2.37	.75	ปานกลาง
4. ความมุ่งหมายและเนื้อหาของการสอนทักษะพูดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและประมวลการสอนมีความชัดเจนเพียงใด	2.17	.37	ปานกลาง
5. ความมุ่งหมายและเนื้อหาที่กำหนดนั้นเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันเพียงใด	2.42	.49	ปานกลาง
6. หลักสูตร ประมวลการสอนและคู่มือครูช่วยในการสอนทักษะพูดเพียงใด	2.00	.58	ปานกลาง
7. ครูเตรียมการสอนเพียงใด	2.42	.64	ปานกลาง
8. งานในความรับผิดชอบของครูนอกเหนือจากการสอนมีเพียงใด	2.92	.49	มาก
9. ผู้บริหารให้ความสนับสนุนการสอนพูดเพียงใด	2.17	.69	ปานกลาง

จากตารางข้างบนนี้ จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้ว วิชาทักษะพูดมีความสำคัญมากที่สุด ครูผู้สอนสนใจในการสอนมาก

ความชัดเจนและความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันของความมุ่งหมายและเนื้อหาของการสอนทักษะพูดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และประมวลการสอนนั้นอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นอื่นๆ นอกจากนั้น เช่น การเตรียมการสอนของครูและการสนับสนุนจากผู้บริหาร เป็นต้น อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 ข้อคิดเห็นของหัวหน้าสาขาภาษาไทยที่มีต่อลักษณะ เนื้อหาที่ครูใช้สอนทักษะ
การพูดภาษาไทย

ลักษณะ เนื้อหาที่ครูใช้สอน	\bar{x}	S.D	แปลความ
ในการสอนทักษะพูด ครู เน้น เนื้อหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด			
ก. ฝึกสำเนียงพูดให้ถูกต้องชัดเจน	3.25	.83	มาก
ข. ฝึกตอบคำถาม	3.00	.58	มาก
ค. ฝึกอธิบาย	2.42	.49	ปานกลาง
ง. ฝึกเล่าเรื่องต่าง ๆ	2.83	.72	มาก
จ. ฝึกมารยาทในการพูดและการฟัง	3.25	.72	มาก
ฉ. ฝึกแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ	2.50	.76	ปานกลาง
ช. ฝึกการสนทนาและสัมภาษณ์	2.33	.63	ปานกลาง
ฌ. ฝึกโต้วาที แสดงปฏิกิริยา และอภิปราย	2.14	.80	ปานกลาง
ฎ. ฝึกการพูดในที่ชุมนุมชน เช่นการพูดจูงใจ เป็นต้น	2.35	.72	ปานกลาง

จากตารางข้างบนนี้ หัวหน้าสายเห็นว่า สิ่งที่ครูเน้นมากในการสอนทักษะพูดนั้น ได้แก่ การฝึกสำเนียงพูดให้ถูกต้องชัดเจน ฝึกตอบคำถาม ฝึกเล่าเรื่องต่าง ๆ ฝึกมารยาทในการพูดและการฟัง

เนื้อหาที่เน้นในระดับปานกลางโดยเฉลี่ย ได้แก่ การฝึกอธิบาย ฝึกแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ฝึกการสนทนาและสัมภาษณ์ ฝึกโต้วาที แสดงปฏิกิริยาและอภิปราย ตลอดจนฝึกการพูดในที่ชุมนุมชน

ตารางที่ 3 ข้อคิดเห็นของหัวหน้าสายสัมพันธ์กิจกรรม อุปกรณ์และ เวลาที่ใช้ในการ เรียน

การสอนทักษะพูด

กิจกรรม อุปกรณ์และ เวลา	\bar{x}	S.D	แปลความ
1. ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนทักษะพูดเพียงใจ	2.	.76	ปานกลาง
2. ลักษณะห้องเรียน เหมาะที่จะจัดกิจกรรมการสอนทักษะพูดเพียงใจ	1.33	.62	ค่อนข้างน้อย
3. ครูใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน เพียงใจ	1.92	.50	ปานกลาง
4. ครูส่งเสริมให้นักเรียนใช้อุปกรณ์การศึกษาและห้องสมุดประกอบการเรียนทักษะพูดเพียงใจ	2.42	.64	ปานกลาง
5. ครูมีเวลาสำหรับเตรียมการสอน เพียงใจ	2.17	.37	ปานกลาง
6. อัตราเวลาเรียนทักษะพูดเหมาะสมเพียงใจ	1.25	.44	ค่อนข้างน้อย
7. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกมากน้อย เพียงใจ	1.92	.96	ปานกลาง

จากตารางข้างบนนี้ แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนทักษะพูด ครูใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน ครูส่งเสริมให้นักเรียนใช้อุปกรณ์การศึกษาและห้องสมุดประกอบการเรียน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึก ทั้งหมดนี้อยู่ในระดับปานกลางรวมไปถึง ครูมีเวลาสำหรับเตรียมการสอนปานกลางด้วย

ส่วนความคิดเห็น เกี่ยวกับความเหมาะสมของลักษณะห้องเรียนในการจัดกิจกรรมและอัตราเวลาเรียน อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 4 แสดงปัญหาการสอนทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน ตามความเห็นของหัวหน้าสาย

ปัญหาคานครู	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่มีความรู้ในการสอนทักษะพูด	2	16.67
2. ไม่มีโอกาสได้รับความรู้ใหม่ ๆ เพื่อมาปรับปรุงการสอน	4	33.33
3. ไม่ทราบปัญหาเกี่ยวกับการพูดของนักเรียน	1	8.33
4. ไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อมา เป็นครูสอนการใช้ภาษาไทย(ทักษะพูด) – โดยเฉพาะ	6	50.00
5. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารจึงขาดกำลังใจ	–	–
6. ไม่มีเวลาเตรียมกิจกรรมเพราะต้องทำงานอื่น	4	33.33
7. ไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์เพื่อการสอนทักษะพูด	2	16.67
8. ไม่เห็นความสำคัญของการสอนทักษะพูดในฐานะที่เป็นเครื่องมือนสื่อสาร	–	–
9. ขาดประสบการณ์และความเข้าใจ เกี่ยวกับเนื้อหาการสอน	–	–
10. มีข้อบกพร่องทางร่างกายทำให้พูดได้ไม่ชัดเจน	–	–
11. อื่น ๆ	3	25.00

จากตารางข้างบนนี้จะเห็นว่า ปัญหาการสอนทักษะพูดเกี่ยวกับครูผู้สอน หัวหน้าสายภาษาไทย จำนวนร้อยละ 50.00 ตอบว่า ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อมา เป็นครูสอนการใช้ภาษาไทย โดยเฉพาะในด้านการสอนทักษะพูด จำนวนรองลงมา ร้อยละ 33.33 ตอบว่าครูไม่มีโอกาสได้รับความรู้ใหม่ ๆ เพื่อมาปรับปรุงการสอนและไม่มีเวลาเตรียมกิจกรรมเพราะต้องทำงานอื่น

ตารางที่ 5 แสดงปัญหาการสอนที่กระทบในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร
ประมวลการสอน ตามความเห็นของหัวหน้าสาย

ปัญหาค้นเนื้อหาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหายาก เกินความสามารถของนักเรียน	1	8.33
2. เนื้อหาไกลตัวนักเรียนเกินไป	1	8.33
3. เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้ยึดถือ	4	33.33
4. เนื้อหามากเกินไปทำให้เรียนไม่ทัน	3	25.00
5. เนื้อหานำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้	—	—
6. ครูไม่ทราบรายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	1	8.33
7. เนื้อหาที่นำมาให้สอนแต่ละชั้นซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน	8	66.67
8. อื่น ๆ	1	8.33

จากตารางข้างบนแสดงว่า ปัญหาการสอนที่กระทบเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา หัวหน้า
สายร้อยละ 66.77 ทอบว่า เนื้อหาที่นำมาให้สอนแต่ละชั้นซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน และร้อยละ
33.33 ทอบว่า เนื้อหาสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้ยึดถือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงปัญหาในการสอนทักษะพูดเกี่ยวกับ วิธีสอน การจัดกิจกรรมและวัสดุอุปกรณ์ ตามความเห็นของหัวหน้าสาย

ปัญหาด้านวิธีสอน การจัดกิจกรรมและอุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดกิจกรรมทำให้เสียเวลาและสอนไม่ทันตามหลักสูตร	4	33.33
2. ครูฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคลไม่ได้ เพราะจำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินไป	7	58.33
3. ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียนได้	2	16.66
4. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการสอน	1	8.33
5. สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมบางอย่าง	6	50.00
6. ผู้บริหารไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม	—	—
7. ขาดตำราและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม	4	33.33
8. อื่น ๆ	—	—

จากตารางข้างบนนี้ หัวหน้าสายร้อยละ 58.33 ตอบว่า ครูไม่สามารถจะฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ เพราะจำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินไป รองลงมาคือร้อยละ 50.00 ตอบว่าสภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมบางอย่าง และร้อยละ 16.66 ตอบว่าครูไม่สามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียนได้

ตารางที่ 7 แสดงปัญหาการสอนทักษะพูดเกี่ยวกับการ วัดผล ตามความเห็นของหัวหน้าสาย

ปัญหาคานการวัดผล	จำนวน	ร้อยละ
1. ซาดแคลนอุปกรณ์การ วัดผล	1	8.33
2. ครูไม่มีความรู้ในวิธีการวัดผลทักษะพูดโดยตรง	1	8.33
3. มีโอกาสวัดผลการพูดไ้บ่อยครั้ง	8	66.67
4. ไม่มีโอกาสวัดผลไ้ทันที	2	16.67
5. อื่น ๆ	—	—

จากตารางข้างบน หัวหน้าสายตอบว่าครูร้อยละ 66.67 มีโอกาสวัดผล การพูดไ้บ่อยครั้ง และร้อยละ 16.67 ตอบว่า การสอนทักษะพูด เกิดปัญหาไ้คือ ไม่สามารถ วัดผลไ้ทันที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงปัญหาการสอนทักษะพูดเกี่ยวกับนักเรียน ตามความเห็นของหัวหน้าสาย

ปัญหาคานักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนทักษะพูด	4	33.33
2. นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองในการพูดทำให้เรียนไม่ได้	5	41.67
3. นักเรียนมีข้อบกพร่องทางร่างกายเป็นอุปสรรคในการพูด	—	—
4. นักเรียนมีเวลาฝึกทักษะพูดน้อยเกินไป	9	75.00
5. นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ตามจุดมุ่งหมายที่ครูต้องการ	2	16.67
6. นักเรียนใช้ภาษาในการพูดไม่ถูกต้อง เช่นใช้ถ้อยคำผิดความหมาย ฯลฯ	5	41.67
7. อื่น ๆ	—	—

จากตารางข้างบนนี้ หัวหน้าสายร้อยละ 75.00 ทอบว่านักเรียนมีเวลาฝึกทักษะพูดน้อยเกินไป และร้อยละ 41.67 ทอบว่า นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองในการพูดทำให้เรียนไม่ได้ และนักเรียนใช้ภาษาในการพูดไม่ถูกต้อง เช่นใช้ถ้อยคำผิดความหมาย ฯลฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคที่ 3

สภาพการ เรียนการสอนและปัญหา เกี่ยวกับการสอนทักษะพูดของครูภาษาไทย

ในภาคที่ 3 นำข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับสภาพการ เรียนการสอน ความคิดเห็นของครู ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการ เรียนการสอนทักษะพูดของวิชาการ ใ้ภาษาไทยทั้งหมด มาคิดคำตอบ เป็นร้อยละ คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบ

ตารางที่ 9 แสดงสาเหตุที่ครู สอนวิชาทักษะพูด

สาเหตุที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
1. สมัครสอนด้วยใจรักและ เป็นวิชาที่ตน เองถนัด	7	23.33
2. ได้รับการฝึกอบรมมาตามนี้โดยตรง	1	3.33
3. ชอบสอน เนื่องจากหากิจกรรมประกอบได้มาก	3	10.00
4. มีในหลักสูตรภาษาไทยจึงต้องสอน	21	70.00
5. ทักษะพูดเป็นเรื่องง่ายใคร ๆ ก็สอนได้จึง เลือกสอน	1	3.33
6. ได้รับมอบหมายจากผู้อยู่บังคับบัญชาให้สอน	5	16.67
7. ไม่นัดสอนวิชาอื่น	—	—
8. อื่น ๆ	1	3.33

ตารางที่ 9 แสดงว่า ครูภาษาไทยร้อยละ 70.00 สอนวิชาทักษะพูดเพราะมีในหลักสูตร ภาษาไทยจึงต้องสอน รองลงมาร้อยละ 23.33 สอนวิชาทักษะพูดเพราะสมัครสอนด้วยใจรัก และ เป็นวิชาที่ตน เองถนัด

ตารางที่ 10 แสดงแหล่งความรู้เพิ่มเติมของครูที่ใช้ในการสอนทักษะพูด

แหล่งความรู้ที่ใช้สอนทักษะพูด	จำนวน	ร้อยละ
1. วิทยุหรือโทรทัศน์	10	33.33
2. สถาบันฝึกพูดต่าง ๆ หรือสถาบันการศึกษาเดิมของท่าน	4	13.33
3. หนังสือต่าง ๆ เช่น เอกสาร วารสาร และอื่น ๆ เป็นต้น	18	60.00
4. แผนเสียง เครื่องบันทึกเสียง ภาพยนต์	9	30.00
5. อบรมเพิ่มเติมเป็นบางครั้ง	4	13.33
6. ไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติมเพราะไม่มีเวลาและโอกาสไม่อำนวย	5	16.67
7. ไม่ได้ศึกษาเพิ่มเติมเพราะเห็นว่ามีความรู้พอจะสอนระดับนี้ได้แล้ว	2	6.67
8. วิทยาการของกระทรวงศึกษา	—	—
9. อื่น ๆ	—	—

จากตารางที่ 10 ระบุว่าครูร้อยละ 60.00 ใช้หนังสือต่าง ๆ เช่น เอกสาร วารสาร และอื่น ๆ เป็นต้น เป็นแหล่งความรู้นำมาใช้ในการสอนทักษะพูด และร้อยละ 33.33 ใช้วิทยุหรือโทรทัศน์ เป็นแหล่งความรู้นำมาใช้ในการสอนทักษะพูด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงหน้าที่พิเศษของครูที่จะต้องปฏิบัตินอกเหนือไปจากงานสอน

งานพิเศษ	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นหัวหน้าสายวิชา	1	3.33
2. เป็นอาจารย์ประจำชั้น	20	66.66
3. เป็นอาจารย์ฝ่ายปกครอง	3	10.00
4. เป็นอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมของนักเรียน	5	16.67
5. เป็นอาจารย์แนะแนว	2	6.67
6. เป็นผู้ช่วยคานวิชาการ	—	—
7. ช่วยงานคานธุรการ	3	10.00
8. ช่วยงานห้องสมุด	1	3.33
9. ช่วยงานคานพยาบาลและสวัสดิการนักเรียน	—	—
10. ไม่มีเลย	6	20.00
11. อื่น ๆ	—	—

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า ครูร้อยละ 66.66 มีหน้าที่พิเศษนอกเหนือไปจากการสอนคือ เป็นอาจารย์ประจำชั้น รองลงมา ร้อยละ 20.00 ไม่มีหน้าที่พิเศษใดเลย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการเรียนทักษะพูด

ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการเรียนทักษะพูด	จำนวน	ร้อยละ
1. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	23	76.67
2. เป็นการฝึกฝนการพูดการไต่ถามหาให้ดีขึ้น	24	80.00
3. เป็นการแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียง	17	56.67
4. เป็นการฝึกการคิดและการพูดอย่างมีเหตุผล	18	60.00
5. ช่วยในการเรียนวิชาอื่น เช่น สังคมศึกษา เป็นต้น	7	23.33
6. เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักเรียนและพัฒนาบุคลิกภาพ	21	70.00
7. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	5	16.67
8. อื่น ๆ	—	—

จากตารางที่ 12 ครูร้อยละ 80.00 มีความเห็นว่า ทักษะพูดมีประโยชน์ต่อนักเรียน เพราะเป็นการฝึกฝนการพูด การไต่ถามหาให้ดีขึ้น รองลงมาร้อยละ 76.67 มีความเห็นว่า นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงลักษณะเนื้อหาของการสอนพูด

ลักษณะ เนื้อหาของการสอนพูด	จำนวน	ร้อยละ
1. สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร พ.ศ. 2503 และประมวลการสอน	7	23.33
2. เข้าชอนกับรายวิชาอื่น	4	13.33
3. เข้าชากนา เบื่อหน่าย	1	3.33
4. เอื้อใหญ่เรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	20	66.67
5. เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	9	30.00
6. ไม่เหมาะสมเลย	—	—
7. อื่น ๆ	—	—

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ครูจำนวนมากร้อยละ 66.67 เห็นว่าลักษณะเนื้อหาของการสอนทักษะพูดเอื้อใหญ่เรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน รองลงมาร้อยละ 30.00 เห็นว่าลักษณะ เนื้อหาของการสอนพูดเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงวิธีการที่ครูใช้ในการสอนทักษะพูด

วิธีสอนทักษะพูด	จำนวน	ร้อยละ
1. บรรยาย	9	30.00
2. สาระิตและให้นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติ เป็นบางคน	22	73.33
3. เชิญวิทยากรมาบรรยายในบางครั้ง	1	3.33
4. แนะนำทางให้นักเรียนไปค้นหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	8	26.67
5. ใช้อุปกรณ์ เช่น เครื่องบันทึกเสียง เอกสารมาประกอบการสอน	8	26.67
6. เสนอปัญหาและให้นักเรียนอภิปรายหรือโต้วาทีตามกฎเกณฑ์	8	26.67
7. กำหนดหัวข้อให้นักเรียนเลือกพูดตามความสนใจ	20	66.67

ตารางที่ 14 นี้จะเห็นว่า ครูจำนวนมากร้อยละ 73.33 แสดงวิธีการสอนพูดโดยสาริต และให้นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติเป็นบางคน รองลงมาร้อยละ 66.67 กำหนดหัวข้อให้นักเรียนเลือกพูดตามความสนใจ มีเพียงร้อยละ 3.33 ที่เชิญวิทยากรมาบรรยายในบางครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนครั้งที่ครูฝึกทักษะพูด

จำนวนครั้งที่ครูฝึกทักษะพูด	จำนวน	ร้อยละ
1. เดือนละ 1 ครั้ง	17	56.67
2. เดือนละ 2 ครั้ง	3	10.00
3. เดือนละ 3 ครั้ง	3	10.00
4. มากกว่าเดือนละ 3 ครั้งขึ้นไป	2	6.67
5. ไม่เคยเลย	2	6.67
6. อื่น ๆ (ภาคเรียนละ 1 ครั้ง)	3	10.00

ตารางที่ 15 'ระบุว่าครูจำนวนมากร้อยละ 56.67 ฝึกทักษะพูดให้แก่ นักเรียน เดือนละ 1 ครั้ง' ครูร้อยละ 6.67 ไม่เคยฝึกทักษะพูดให้แก่ นักเรียนเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงกิจกรรมเสริมหลักสูตรประกอบการสอนทักษะพูดที่ครูจัด

กิจกรรมเสริมหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
1. ฉายภาพยนตร์ประกอบการศึกษา	13	43.33
2. จัดปาฐกถา โต้เวที หรืออภิปราย	13	43.33
3. ฉายสไลด์ หรือฟิล์มสตริป	—	—
4. เชิญวิทยากรมาบรรยายหรือสาธิตการพูดที่ดี	3	10.00
5. ให้นักเรียนค้นคว้ารวบรวมความรู้ เบ็ดเตล็ดเพื่อประกอบการพูด	16	53.33
6. จัดให้นักเรียนพูดในที่ประชุมในโอกาสต่าง ๆ	7	23.33
7. ไม่เคยจัดเลย	3	10.00
8. อื่น ๆ	—	—

ตารางที่ 16 แสดงว่าครูจำนวนมากร้อยละ 53.33 ให้นักเรียนค้นคว้ารวบรวมความรู้เบ็ดเตล็ดเพื่อประกอบการพูด และรองลงมาร้อยละ 43.33 จัดปาฐกถา โต้เวที หรืออภิปราย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงข้อคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อสภาพทั่ว ๆ ไปของการเรียนการสอน
ทักษะพูด

สภาพทั่ว ๆ ไปของการเรียนการสอนทักษะพูด	\bar{x}	S.D	แปลความ
1. วิชาทักษะพูดมีความสำคัญเพียงใด	3.27	.57	มาก
2. ท่านสนใจวิชานี้เพียงใด	2.67	.54	มาก
3. ท่านชี้แจงความมุ่งหมายของการสอนทักษะพูดใหญ่เรียน ทราบเพียงใด	2.43	.76	ปานกลาง
4. ความมุ่งหมายและ เนื้อหาของการสอนทักษะที่กำหนดไว้ ในหลักสูตรและประมวลการสอนมีความชัดเจน เพียงใด	2.00	.73	ปานกลาง
5. ความมุ่งหมายและ เนื้อหาที่กำหนดนั้น สอดคล้อง เหมาะสม กับสภาพสังคมปัจจุบัน เพียงใด	2.17	.78	ปานกลาง
6. หลักสูตร ประมวลการสอน และคู่มือครูช่วยในการ สอนทักษะพูดเพียงใด	1.70	.94	ปานกลาง
7. ท่านเตรียมการสอนเพียงใด	2.37	.80	ปานกลาง
8. งานในความรับผิดชอบของท่านนอกเหนือจากการ สอนมีเพียงใด	2.27	.77	ปานกลาง
9. ผู้บริหารโรงเรียนให้ความสนับสนุนการสอน ทักษะพูดเพียงใด	1.90	.75	ปานกลาง

จากตารางข้างบนนี้ โดยเฉลี่ยแล้ว ครูเห็นความสำคัญและให้ความสนใจวิชาทักษะพูด
อยู่ในระดับมาก ในด้านความมุ่งหมายและ เนื้อหา ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรประมวลการสอน มีความ
เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน มีความชัดเจน และช่วยในการสอนของครู โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง

การเตรียมการสอนทักษะพูดของครู และงานในความรับผิดชอบนอกเหนือจากการสอนตลอด
จนการสนับสนุนจากผู้บริหารในวิชานี้โดยเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 18 แสดงลักษณะ เนื้อหาที่ครู เน้นในการสอนทักษะพูด

ลักษณะ เนื้อหาที่ครูสอน	\bar{x}	S.D	แปลความ
ในการสอนทักษะพูด ท่าน เน้น เนื้อหาต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด			
ก. ฝึกสำเนียงพูดให้ถูกต้องชัดเจน	3.57	.56	มากที่สุด
ข. ฝึกตอบคำถาม	2.63	.99	มาก
ค. ฝึกอธิบาย	2.37	.80	ปานกลาง
ง. ฝึกเล่าเรื่องง่าย ๆ	2.33	.87	ปานกลาง
จ. ฝึกมารยาทในการพูดและการฟัง	2.73	.85	มาก
ฉ. ฝึกแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ	2.60	.66	มาก
ช. ฝึกการสนทนาและสัมภาษณ์	1.54	1.27	ค่อนข้างน้อย
ฅ. ฝึกโต้วาที แสดงปาฐกถาและอภิปราย	1.43	1.20	ค่อนข้างน้อย
ฉ. ฝึกการพูดในที่ชุมนุมชน เช่นการพูดจูงใจ เป็นต้น	1.20	1.05	ค่อนข้างน้อย

จากตารางข้างบนนี้ จะเห็นว่า ในการสอนทักษะพูด ครูสอนภาษาไทย เน้นด้านฝึกสำเนียงพูดให้ถูกต้องชัดเจนมากที่สุด การฝึกตอบคำถาม ฝึกมารยาทในการพูดและการฟัง ฝึกแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก การฝึกอธิบาย ฝึกเล่าเรื่องง่าย ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการฝึกการสนทนา และสัมภาษณ์ ฝึกโต้วาที แสดงปาฐกถาและอภิปราย ฝึกการพูดในที่ชุมนุมชน โดยเฉลี่ยฝึกค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 19 แสดงกิจกรรม อุปกรณ์และเวลาที่ใช้ในการสอนทักษะพูดของครู

กิจกรรม อุปกรณ์และเวลา	\bar{X}	S.D	แปลความ
1. ท่านจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนทักษะพูด เพียงใด	1.37	.87	ค่อนข้างน้อย
2. ลักษณะห้องเรียน เหมาะที่จะจัดกิจกรรมการสอนทักษะพูด เพียงใด	1.27	.97	ค่อนข้างน้อย
3. ท่านใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน เพียงใด	1.23	.88	ค่อนข้างน้อย
4. ท่านส่งเสริมให้นักเรียนใช้อุปกรณ์การศึกษาและห้องสมุด ประกอบการเรียนทักษะพูดเพียงใด	1.62	1.11	ปานกลาง
5. ท่านมีเวลาเตรียมการสอนเพียงใด	2.17	.94	ปานกลาง
6. อัตราเวลาเรียนทักษะพูดเหมาะสมเพียงใด	.93	.85	ค่อนข้างน้อย
7. ท่านเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกมากน้อยเพียงใด	1.57	.67	ปานกลาง

จากตารางข้างบนนี้ จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ครูส่งเสริมให้นักเรียนใช้อุปกรณ์การศึกษาและห้องสมุดประกอบการเรียนทักษะพูด ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะพูด และครูมีเวลาเตรียมการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนทักษะพูด การใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน ความเหมาะสมของเวลาเรียน ตลอดจนความเหมาะสมของห้องเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 20 แสดงปัญหาในการสอนทักษะพูดในส่วนตัวครูผู้สอน

ปัญหาคานครูผู้สอน	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่มีความรู้ในการ สอนทักษะพูด	3	10.00
2. ไม่มีโอกาสได้รับความรู้ใหม่ ๆ เพื่อมาปรับปรุงการ เรียนการสอน	9	30.00
3. ไม่ทราบปัญหา เกี่ยวกับการพูดของนักเรียน	3	10.00
4. ไม่ได้รับการฝึกฝน เพื่อมา เป็นครูสอนการใช้ภาษา (ทักษะพูด) โดยเฉพาะ	13	43.33
5. ไม่ได้รับการสนับสนุนจาก ผู้บริหารจึงขาดกำลังใจ	2	6.67
6. ไม่มีเวลาจัดเตรียมกิจกรรมเพราะต้องทำงานอื่น	10	33.33
7. ไม่ถนัดในการใช้อุปกรณ์การสอนทักษะพูด	1	3.33
8. ไม่เห็นความสำคัญของการสอนทักษะพูดในฐานะ เป็น เครื่องมือสื่อสาร	—	—
9. ขาดประสบการณ์และความเข้าใจ เกี่ยวกับ เนื้อหาการ สอน	3	10.00
10. มีข้อบกพร่องทางร่างกายทำให้พูดได้ไม่ชัดเจน	—	—
11. อื่น ๆ (ไม่มีปัญหา)	1	3.33

ตารางที่ 20 ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 43.33 ทอบว่า ปัญหาในการสอนทักษะพูดในส่วนตัวเกี่ยวกับตัวครูผู้สอนนั้นคือ ไม่ได้รับการฝึกฝน เพื่อมา เป็นครูสอนการใช้ภาษา (ทักษะพูด) โดยเฉพาะ รองลงมาครูร้อยละ 33.33 ทอบว่า ไม่มีเวลาจัดเตรียมกิจกรรมเพราะต้องทำงานอื่น มีครูร้อยละ 10.00 ทอบว่า ไม่มีความรู้ในการสอนทักษะพูด

ตารางที่ 21 แสดงปัญหาในการสอนทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร
ประมวลการสอน ตามความเห็นของครู

ปัญหาตามเนื้อหาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหายาก เกินความสามารถของนักเรียน	—	—
2. เนื้อหาไกลตัวนักเรียนเกินไปและไม่น่าสนใจ	10	33.33
3. เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้ยึดถือ	11	36.67
4. เนื้อหามากเกินไป ทำให้สอนไม่ทัน	9	30.00
5. เนื้อหานำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้	3	10.00
6. ไม่ทราบรายละเอียดของเนื้อหาที่จะสอน	6	20.00
7. เนื้อหาที่นำมาให้เรียนแต่ละชั้นซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน	13	43.33
8. อื่น ๆ (มีเวลาฝึกไม่เพียงพอ)	2	6.67

ตารางที่ 21 จะเห็นว่า ครูจำนวนมาก ร้อยละ 43.33 ตอบว่า ปัญหาในการสอน
ทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร ประมวลการสอนนั้น เนื้อหาที่นำมาให้เรียนแต่
และชั้นซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน ครูรองลงมา ร้อยละ 36.67 ตอบว่า เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้
ยึดถือ และมีครูร้อยละ 6.67 ตอบว่ามีเวลาฝึกไม่เพียงพอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 แสดงปัญหาการสอนที่กระทบคู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอน การจัดกิจกรรม และอุปกรณ์การสอน ตามความเห็นของครู

ปัญหาด้านวิธีสอน การจัดกิจกรรมและอุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดกิจกรรมทำให้เสียเวลามาก และสอนไม่ทันตามหลักสูตร	10	33.33
2. ฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะจำนวนนักเรียนในชั้นมีมากเกินไป	21	70.00
3. ไม่สามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียนได้	2	6.67
4. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการสอน	5	16.67
5. สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมบางอย่าง	11	36.67
6. หัวหน้าสายวิชาไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม	—	—
7. ขาดตำราและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม	10	33.33
8. อื่น ๆ	—	—

ตารางที่ 22 จะเห็นว่า ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 ทอบว่า ปัญหาการสอนที่กระทบคู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนการจัดกิจกรรมและอุปกรณ์การสอนคือ ฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะจำนวนนักเรียนในชั้นมีมากเกินไป รองลงมาร้อยละ 36.67 ทอบว่า สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมบางอย่าง มีครูเพียงร้อยละ 6.67 ทอบว่า ไม่สามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียนได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงปัญหาการสอนทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวกับการวัดผล ตามความเห็นของครู

ปัญหาด้านการวัดผล	จำนวน	ร้อยละ
1. ขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล	5	16.67
2. ไม่มีความรู้ในการวัดผลทักษะพูดโดยตรง	5	16.67
3. มีโอกาสวัดผลการพูดได้น้อยครั้ง	29	96.67
4. ไม่มีโอกาสวัดผลในทันที	6	20.00
5. อื่น ๆ	—	—

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่า ปัญหาการสอนทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวกับการวัดผล ครูจำนวน ร้อยละ 96.67 มีโอกาสวัดผลการพูดได้น้อยครั้ง และรองลงมา ร้อยละ 20.00 ไม่มีโอกาสวัดผล ในทันทีและร้อยละ 16.67 ตอบว่าขาดแคลนอุปกรณ์การวัดผล และไม่มีความรู้ในการวัดผลทักษะพูดโดยตรง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 แสดงปัญหาการสอนทักษะพูดในสวนที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ตามความเห็นของครู

ปัญหาคานตัวนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. นักเรียนไม่เห็นความจำเป็นและประโยชน์ในการเรียนทักษะพูด	7	23.33
2. นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองในการพูดทำให้เรียนไม่ได้ดี	20	66.67
3. นักเรียนมีข้อบกพร่องทางร่างกายเป็นอุปสรรคในการฝึกพูด	2	6.67
4. นักเรียนปฏิบัติไม่ได้ตามจุดมุ่งหมายที่ครูต้องการ	10	33.33
5. นักเรียนมีเวลาฝึกทักษะพูดน้อยเกินไป	23	76.67
6. นักเรียนใช้ภาษาในการพูดไม่ถูกต้อง เช่น ใช้ถ้อยคำผิดความหมาย ฯลฯ	15	50.00
7. อื่น ๆ	—	—

ตารางที่ 24 แสดงว่า ปัญหาการสอนทักษะพูดในสวนที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน ครูร้อยละ 76.67 ตอบว่านักเรียนมีเวลาฝึกทักษะพูดน้อยเกินไป รองลงมา ร้อยละ 66.67 ตอบว่า นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองในการพูดทำให้เรียนไม่ได้ดี มีเพียงร้อยละ 6.67 เท่านั้นที่ตอบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องทางร่างกายเป็นอุปสรรคในการฝึกพูด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคที่ 4

สภาพการ เรียนการสอนและปัญหา เกี่ยวกับการ เรียนทักษะพูดของนัก เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ในภาคที่ 4 นำข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับสภาพการ เรียนการสอน ความคิดเห็นของนัก เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการ เรียนการสอนทักษะพูดในวิชาการใช้ภาษาไทยทั้งหมดมาคิดคำตอบ เป็นร้อยละ กำหนดค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบ

ตารางที่ 25 แสดงความคิดเห็นของนัก เรียนต่อประโยชน์ที่จะได้รับในการ เรียนการสอนทักษะพูด

ประโยชน์ที่นัก เรียนจะได้รับจากการ เรียนทักษะพูด	จำนวน	ร้อยละ
1. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	192	45.71
2. เป็นการฝึกฝนการพูดการใช้ภาษาไทยให้ดีขึ้น	265	63.00
3. ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียง	284	67.61
4. ฝึกการคิดและพูดอย่างมีเหตุผล	180	42.85
5. ช่วยในการเรียนวิชาอื่น ๆ เช่นสังคมศึกษา เป็นต้น	156	37.14
6. สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ตนเองและพัฒนาบุคลิกภาพ	220	52.38
7. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	33	7.85
8. อื่น ๆ	-	-

ตารางที่ 25 ระบุว่า นักเรียนจำนวนมากร้อยละ 67.61 เห็นว่าการ เรียนการสอนทักษะพูด มีประโยชน์ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียง รองลงมาร้อยละ 63.00 ทบว่า การ เรียนการสอนทักษะพูดมีประโยชน์เป็นการฝึกฝนการพูดการใช้ภาษาไทยให้ดีขึ้น มีนักเรียนร้อยละ 7.85 ทบว่า เป็นการช่วยให้ออกใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ตารางที่ 26 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่ตอบลักษณะเนื้อหาที่ครูสอนทักษะพูด

ลักษณะเนื้อหา	จำนวน	ร้อยละ
1. สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร	235	55.95
2. ขัดแย้งกับรายวิชาอื่น	38	9.04
3. ขัดแย้งกับเนื้อหา	40	9.52
4. เอาให้ครูเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	113	26.90
5. เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	129	30.71
6. ไม่เหมาะสมเลย	14	3.33
7. อื่น ๆ	-	-

ตารางที่ 26 นักเรียนจำนวนมากร้อยละ 55.95 ตอบว่า ลักษณะเนื้อหาที่ครูใช้สอนในเวลาสอนทักษะพูด สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร นักเรียนจำนวนรองลงมาคือร้อยละ 30.71 ตอบว่าเนื้อหาที่ครูสอนในทักษะพูดเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน และร้อยละ 3.33 เห็นว่าไม่เหมาะสมเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 แสดงวิธีการที่ครูใช้ในการสอนทักษะพูด ตามความเห็นของนักเรียน

วิธีสอนทักษะพูด	จำนวน	ร้อยละ
1. บรรยาย	196	46.66
2. สาระและให้นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติเป็นบางคน	168	40.00
3. เชิญวิทยากรมาบรรยายในบางครั้ง	16	3.80
4. แนะนำทางให้นักเรียนไปค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	96	22.85
5. ใช้อุปกรณ์ เช่น เครื่องบันทึกเสียง เอกสาร เป็นต้นมาประกอบการสอน	50	11.90
6. เสนอปัญหาและให้นักเรียนอภิปรายหรือโต้วาทีตามกฎเกณฑ์	93	22.14
7. กำหนดหัวข้อให้นักเรียนพูดตามความสนใจ	83	19.76

ตารางที่ 27 นักเรียนจำนวนมาก ร้อยละ 46.66 ทอบว่าวิธีการที่ครูใช้ในการสอนทักษะพูดคือ บรรยาย รองลงมา ร้อยละ 40.00 ทอบว่าวิธีการที่ครูใช้ คือ สาระและให้นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติเป็นบางคน มีนักเรียนเพียงร้อยละ 3.80 ทอบว่า ในการสอนทักษะพูดครูจะใช้วิธีเชิญวิทยากรมาบรรยายในบางครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนครั้งที่ครูฝึกทักษะพูดให้นักเรียน

จำนวนครั้งที่ฝึกทักษะพูด	จำนวน	ร้อยละ
1. เคียงละ 1 ครั้ง	113	26.90
2. เคียงละ 2 ครั้ง	64	15.23
3. เคียงละ 3 ครั้ง	29	6.90
4. มากกว่าเคียงละ 3 ครั้งขึ้นไป	46	10.95
5. ไม่เคยเลย	68	16.19
6. อื่น ๆ (นาน ๆ ครั้ง)	100	23.80

ตารางที่ 28 ระบุจำนวนครั้งที่ครูฝึกทักษะพูดให้นักเรียน นักเรียนจำนวนมากร้อยละ 26.90 ตอบว่า ครูจะฝึกให้เคียงละ 1 ครั้ง รองลงมาร้อยละ 23.80 ครูจะฝึกให้นาน ๆ ครั้ง มีนักเรียนร้อยละ 6.90 ตอบว่า ครูจะฝึกทักษะพูดให้เคียงละ 3 ครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 แสดงกิจกรรมเสริมหลักสูตรการสอนพหุศตวรรษที่ 21 ตามความเห็นของนักเรียน

กิจกรรมเสริมหลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
1. ฉายภาพยนตร์ประกอบการศึกษา	23	5.47
2. จัดปาฐกถา โต้เวทีหรืออภิปราย	154	36.66
3. ฉายสไลด์ หรือฟิล์มสตริป	8	1.90
4. เชิญวิทยากรมาบรรยายหรือสาธิตการปฏิบัติ	39	9.28
5. ให้นักเรียนคนควรรวบรวมความรู้ เบ็ดเตล็ดเพื่อประกอบการพูด	121	28.80
6. ให้นักเรียนพูดในที่ประชุมในโอกาสต่าง ๆ	32	7.61
7. อื่น ๆ	—	—
8. ไม่เคยจัดเลย	85	20.23

ตารางที่ 29 นักเรียนร้อยละ 36.66 ตอบว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรการสอนพหุศตวรรษที่ 21 คือ ครูจัดปาฐกถาโต้เวที หรืออภิปราย รองลงมา ร้อยละ 28.80 ตอบว่า ครูให้นักเรียนคนควรรวบรวมความรู้ เบ็ดเตล็ดเพื่อประกอบการพูด มีนักเรียนถึงร้อยละ 20.23 ตอบว่า ครูไม่เคยจัดกิจกรรมใดเลย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 แสดงข้อคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสภาพทั่ว ๆ ไปของการเรียนการสอน
ทักษะพูด

สภาพทั่ว ๆ ไปของการเรียนการสอนพูด	\bar{x}	S.D	แปลความ
1. วิชาทักษะพูดมีความสำคัญเพียงใด	3.10	.82	มาก
2. ท่านสนใจวิชานี้เพียงใด	2.31	.85	ปานกลาง
3. ครูของท่านชี้แจงความมุ่งหมายของการเรียนทักษะพูดให้ท่านทราบเพียงใด	2.03	1.03	ปานกลาง
4. ในการสอนทักษะพูดแต่ละครั้ง ครูของท่านเตรียมการสอนเพียงใด	2.24	1.16	ปานกลาง

จากตารางข้างบนนี้ โดยเฉลี่ยนักเรียนเห็นว่า วิชาทักษะพูดมีความสำคัญมาก ครูชี้แจงความมุ่งหมายของการเรียนทักษะพูดต่อนักเรียน ปานกลาง การสอนทักษะพูดแต่ละครั้งครูเตรียมการสอนปานกลาง และนักเรียนสนใจวิชานี้โดยเฉลี่ยปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 แสดงลักษณะ เนื้อหาที่ครูเน้นในการสอนทักษะพูดภาษาไทย ตามความเห็นของนักเรียน

ลักษณะ เนื้อหาที่ครูสอน	\bar{x}	S.D	แปลความ
ในการสอน ครู เน้น เนื้อหาต่อไปนี้มากที่สุดเพียงใจ			
ก. ฝึกสำเนียงพูดให้ถูกต้องชัดเจน	2.69	1.20	มาก
ข. ฝึกตอบคำถาม	2.06	1.14	ปานกลาง
ค. ฝึกอธิบาย	1.90	1.16	ปานกลาง
ง. ฝึกเล่าเรื่องง่าย ๆ	1.70	1.18	ปานกลาง
จ. ฝึกมารยาทในการฟังและการพูด	2.45	1.22	ปานกลาง
ฉ. ฝึกการสนทนาและการสัมภาษณ์	1.44	1.17	ค่อนข้างน้อย
ช. ฝึกแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ	1.96	1.20	ปานกลาง
ฅ. ฝึกโต้วาที แสดงปราศรัยและการอธิบาย	1.39	1.27	ค่อนข้างน้อย
ฎ. ฝึกการพูดในที่ชุมนุมชน เช่น การพูดจูงใจ เป็นต้น	1.17	1.18	ค่อนข้างน้อย

จากตารางข้างบนนี้ จะเห็นว่า โดยเฉลี่ย ครู เน้นมากในด้านกรฝึกสำเนียงพูดให้ถูกต้องชัดเจน ส่วนการฝึกตอบคำถาม ฝึกอธิบาย ฝึกเล่าเรื่องง่าย ๆ ฝึกมารยาทในการฟังและการพูด ฝึกแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง การฝึกการสนทนา และสัมภาษณ์ แสดงปราศรัยและการอธิบาย ฝึกการพูดในที่ชุมนุมชน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 38 แสดงกิจกรรม อุปกรณ์และ เวลาที่ใช้ในการสอนทักษะพูด ตามความเห็น
ของนักเรียน

กิจกรรมอุปกรณ์และ เวลา	\bar{x}	S.D	แปลความ
1. ครูของท่านจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริม การเรียนการสอนทักษะพูดเพียงใด	1.62	1.11	ปานกลาง
2. ลักษณะห้อง เรียนของท่าน เหมาะที่จะจัดกิจกรรมใน ในเรียนทักษะพูดเพียงใด	1.73	1.02	ปานกลาง
3. ท่านใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และห้องสมุดประกอบ การเรียนทักษะพูดเพียงใด	1.30	1.09	ค่อนข้างน้อย
4. อัตราเวลาเรียนทักษะพูดมีความเหมาะสม เพียงใด	1.46	1.03	ค่อนข้างน้อย
5. ครูเปิดโอกาสให้ท่านฝึกพูดเพียงใด	1.73	1.00	ปานกลาง

จากตารางข้างบนนี้ โดยเฉลี่ยนักเรียนเห็นว่า ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริม
การเรียนการสอนทักษะพูด ครู เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกพูด ตลอดจน ความเหมาะสมของห้องเรียน
ในการจัดกิจกรรมการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และห้องสมุด
ประกอบการเรียนทักษะพูดของนักเรียน และความเหมาะสมของอัตราเวลาเรียนทักษะพูด อยู่ใน
ระดับค่อนข้างน้อย

ตารางที่ 33 แสดงปัญหาการสอนทักษะพูด ในส่วนที่เกี่ยวกับครูผู้สอน ตามความเห็นของนักเรียน

ปัญหาด้านครูผู้สอน	จำนวน	ร้อยละ
1. ครูไม่มีความรู้ในการสอนทักษะพูด	8	1.90
2. ครูไม่ทราบปัญหาเกี่ยวกับการพูดของนักเรียน	133	31.66
3. วิธีการสอนของครูน่าเบื่อหน่าย	84	20.00
4. ครูไม่มีเวลาจัดเตรียมกิจกรรมเพราะมีงานอื่น	174	42.38
5. ครูไม่สนใจในการใช้อุปกรณ์เพื่อการสอนทักษะพูด	48	11.42
6. ครูมีข้อบกพร่องทางร่างกายทำให้พูดได้ไม่ชัดเจน	7	1.66
7. ครูไม่เห็นความสำคัญของการสอนทักษะในฐานที่เป็น เครื่องมือสื่อสาร	29	6.90
8. อื่น ๆ (ไม่มีปัญหา)	60	14.28

ตารางที่ 33 นักเรียนจำนวนมากร้อยละ 42.38 ตอบว่าปัญหาการสอนทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวกับครูผู้สอนคือ ครูไม่มีเวลาเตรียมกิจกรรมเพราะมีงานอื่น ร้อยละ 31.66 ตอบว่า ครูไม่ทราบปัญหาเกี่ยวกับการพูดของนักเรียน และมีนักเรียน ร้อยละ 20.00 ตอบว่าวิธีการสอนของครูน่าเบื่อหน่าย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 แสดงปัญหาการเรียนทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ตามความเห็นของนักเรียน

ปัญหาคำถาม เนื้อหาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
1. เนื้อหายาก เกินความสามารถของนักเรียน	38	9.04
2. เนื้อหาไกลตัวนักเรียน เกินไปและไม่น่าสนใจ	79	18.80
3. เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้ยึดถือ	122	29.04
4. เนื้อหามาก เกินไปทำให้เรียนไม่ทัน	105	25.00
5. เนื้อหานำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้	66	15.71
6. เนื้อหานำเบื่อนาน เพราะสอนซ้ำกันแทบทุกชั้น	142	33.80
7. อื่น ๆ (ไม่มีปัญหา)	29	6.90

ตารางที่ 34 นักเรียนร้อยละ 33.80 ทบว่าปัญหาในการเรียนทักษะพูด ในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาคือ เนื้อหานำเบื่อนาน เพราะสอนซ้ำกันแทบทุกชั้น รองลงมาคือร้อยละ 29.04 ทบว่า เนื้อหายังสับสนไม่มีหลักเกณฑ์ให้ยึดถือ และนักเรียนร้อยละ 25.00 ทบว่า เนื้อหามาก เกินไปทำให้เรียนไม่ทัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 แสดงปัญหาการ เรียนทักษะพูดใน ส่วนที่ เกี่ยวกับวิธีสอน การจัดกิจกรรม และอุปกรณ์การสอน ตามความเห็นของนักเรียน

ปัญหาด้านวิธีสอน การจัดกิจกรรมและอุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ
1. การจัดกิจกรรมทำให้เสียเวลา และ เรียนไม่ทันตามหลักสูตร	94	22.38
2. ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับบทเรียน	69	16.42
3. ครูฝึกนักเรียนเป็นรายคนไม่ได้ เพราะจำนวนนักเรียนในชั้น มากเกินไป	191	45.47
4. นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการสอน	150	35.71
5. สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสมในการจัดกิจกรรม	136	32.38
6. หัวหน้าสายไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรม	32	7.61
7. ขาดตำราและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม	192	45.71
8. อื่น ๆ (ไม่มีปัญหา)	24	5.71

ตารางที่ 35 นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 45.71 ตอบว่าปัญหาการ เรียนทักษะพูดใน ส่วนที่ เกี่ยวกับวิธีสอน การจัดกิจกรรมและอุปกรณ์การสอน คือ ขาดตำราและวัสดุอุปกรณ์ในการจัด กิจกรรม รองลงมาร้อยละ 45.47 ตอบว่า ครูฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคลไม่ได้ เพราะจำนวน นักเรียนในชั้นมากเกินไป และมีนักเรียนเพียงร้อยละ 5.71 ที่ตอบว่าไม่มีปัญหาด้านนี้

ตารางที่ 36 แสดงปัญหาการเรียนทักษะพูดในส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับวิธีวัดผล ตามความเห็นของนักเรียน

ปัญหาด้านการวัดผล	จำนวน	ร้อยละ
1. ซากแคลนอุปกรณ์การวัดผล	83	19.75
2. ครูไม่มีความรู้ในการวัดผลทักษะพูด	18	4.85
3. ไม่ได้วัดผลการพูดของนักเรียนในทันที	86	20.47
4. ครูวัดผลการพูดของนักเรียนน้อยครั้ง	227	54.04
5. ครูให้นักเรียนวัดผลการพูดกันเอง	56	13.33
6. อื่นๆ (เป็นบางครั้ง)	37	8.80

ตารางที่ 36 จะเห็นว่านักเรียนส่วนมากร้อยละ 54.04 ตอบว่าปัญหาการเรียนทักษะพูดในส่วนตัวเกี่ยวกับวิธีวัดผล คือ ครูวัดผลการพูดของนักเรียนน้อยครั้ง รองลงมาร้อยละ 20.47 ไม่ได้วัดผลการพูดของนักเรียนทันที และมีนักเรียนร้อยละ 4.85 เห็นว่าครูไม่มีความรู้ในการวัดผลทักษะพูด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 แสดงปัญหาการ เรียนทักษะพูดใน ส่วนที่ เกี่ยวกับตัวนัก เรียน

ปัญหาคานัก เรียน	จำนวน	รอยละ
1. ท่านไม่เห็นความจำ เป็นและประโยชน์ในการ เรียนทักษะพูด	16	3.80
2. ท่านขาดความเชื่อมั่นตนเอง ในเวลาพูด จึงทำให้เรียนไม่ได้ดี	194	46.19
3. ท่านมีข้อบกพร่องทางร่างกายอัน เป็นอุปสรรคในการฝึกพูด	28	6.66
4. ท่านมีเวลาฝึกพูดน้อย เกินไป	224	53.33
5. ท่านปฏิบัติไม่ได้ตามที่ครูต้องการ	94	22.38
6. ท่านใช้ภาษาในการพูดไม่ถูกต้อง เช่นใช้ถ้อยคำผิดความหมาย	148	35.23
7. อื่น ๆ (ไม่มีปัญหา)	26	6.19

ตารางที่ 37 นักเรียนจำนวนมากรอยละ 53.33 ตอบว่า ปัญหาการ เรียนทักษะในส่วนที่ เกี่ยวกับตัวนัก เรียน คือนัก เรียนมีเวลาฝึกพูดน้อยเกินไป รองลงมารอยละ 46.19 ตอบว่าขาด ความเชื่อมั่นตนเอง เวลาพูด จึงทำให้เรียนไม่ได้ดี และนักเรียนจำนวน 6.19 ตอบว่าไม่มีปัญหา ในส่วนที่ เกี่ยวกับตัวนัก เรียน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคที่ 5

ขอเสนอแนะของหัวหน้าสายภาษาไทย ครูผู้สอนการใช้ภาษาไทย และนักเรียนในการแก้ปัญหา การสอนทักษะพูด ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอเสนอแนะของหัวหน้าสายภาษาไทย

1. กรมวิชาการควรจัดทำหลักสูตร คู่มือครูและแบบเรียนสำหรับเป็น เครื่องช่วยในการ สอนทักษะการพูดทุกระดับชั้น

2. ครูผู้สอนควรจะได้รับ การฝึกอบรมทักษะพูด

3. ควรมีห้องฝึกการพูดโดยเฉพาะ มีอุปกรณ์สำหรับการฝึกทักษะพูดมากขึ้น

4. ควรจัดเป็นวิชาเฉพาะ ไม่รวมกับวิชาอื่น เพื่อ เปิดโอกาสให้นัก เรียนได้ฝึกทักษะ

พูดมากขึ้น

5. ครูควรชี้แจงแก้ไขข้อบกพร่องของนัก เรียนโดยสม่ำเสมอ

ขอเสนอแนะของครูผู้สอนทักษะพูด

1. กระทรวงศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรการสอนทักษะพูดใหม่ เนื้อหาสอดคล้องกับ เวลาเรียน

2. ควรให้มีการฝึกอบรมครูถึง เทคนิคและวิธีการ สอนทักษะการพูดแก่นัก เรียนอย่าง มีประสิทธิภาพ

3. ควร เริ่มให้มีการสอนและฝึกทักษะการพูดตั้งแต่ระดับชั้นประถม

4. หลักสูตรควร จะ เอื้ออำนวยให้มี เวลาฝึกทักษะพูดให้มากกว่านี้

5. โรงเรียนควรจัดหาอุปกรณ์ที่ช่วยในการสอนและฝึกทักษะพูด เช่น เครื่องบันทึกเสียง ห้องปฏิบัติการทางภาษา

6. ครูควร ส่ง เสริมให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวแสดงออกในเรื่องการพูด ในโอกาสที่สมควร

7. ครูควรชี้แจงข้อบกพร่องในเรื่องการพูดของนักเรียน เป็นรายบุคคล

8. โรงเรียนควรเชิญวิทยากร หรือนักพูดที่มีชื่อเสียงมาเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียนบ้าง

ข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1. กระทรวงศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตร และเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมและทันสมัย
2. ควรจัดเป็นวิชา และแยกส่วนต่างหากจะสะดวกในการฝึก
3. โรงเรียนควรมีอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนอย่างเพียงพอ
4. ครูควรมีความชำนาญในการสอน สามารถจัดกิจกรรมที่น่าสนใจและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา
5. ก่อนการสอน ครูควร เน้นให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการเรียนทักษะพูด
6. ควรจัดให้มีการฝึกทักษะพูดบ่อย ๆ และ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดอย่างอิสระ
7. ครูควรให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน เป็นรายบุคคล
8. ครูควรแบ่งเวลาในการสอนให้เพียงพอ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด มีข้อมูลมากมาย ผู้วิจัย เห็นควรที่จะสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางและความเรียงที่ได้ออกมาแล้ว เฉพาะที่สำคัญ ๆ และอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนอด้วย กล่าวคือ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวของหัวหน้าสาย ครูและนักเรียน

หัวหน้าสายที่สอนภาษาไทย 12 คน เป็นหญิงมากกว่าชาย หัวหน้าสายจำนวน ร้อยละ 75.00 เป็นหญิง ร้อยละ 25.00 เป็นชาย มีอายุสูงสุด 52 ปี ต่ำสุด 27 ปี เฉลี่ย 40 ปี คุณวุฒิของหัวหน้าสายส่วนมากร้อยละ 50.00 ได้ปริญญาการศึกษาบัณฑิต จำนวนชั่วโมงที่สอนภาษาไทยสอนสูงสุด 16 ชั่วโมงต่ำสุด 8 ชั่วโมง ประสบการณ์การสอนสูงสุด 24 ปี ต่ำสุด 3 ปี หัวหน้าสายสอนวิชาหมวดภาษาไทยทุกวิชา วิชาที่ชอบสอนมากที่สุดคือวรรณคดีถึง ร้อยละ 50.00 วิชาที่ชอบสอนน้อยที่สุด ร้อยละ 8.33 คือวิชาการใช้ภาษา เกี่ยวกับการสอนทักษะ

พูด ชอบสอนทักษะพูดค่อนข้างมาก

ครูภาษาไทยที่ตอบแบบสอบถาม เป็นครูหญิงมากกว่าครูชาย ครูจำนวนร้อยละ 90.00 เป็นครูหญิง และร้อยละ 10.00 เป็นครูชาย ครูสอนภาษาไทยมีอายุสูงสุด 50 ปี ต่ำสุด 23 ปี เฉลี่ย 30 ปี คุณวุฒิของครูส่วนมากร้อยละ 56.67 ใ้ปริญญาการศึกษาบัณฑิต จำนวนชั่วโมงที่สอนภาษาไทย สอนสูงสุด 22 ชั่วโมง ต่ำสุด 12 ชั่วโมง ประสบการณ์ด้านการสอนสูงสุด 20 ปี ต่ำสุด 1 ปี วิชาในหมวดภาษาไทยที่สอน สอนหมดทุกวิชา วิชาในหมวดภาษาไทยที่ชอบสอนมากที่สุด ครูร้อยละ 60.00 ชอบสอนวรรณคดี มีร้อยละ 6.67 ชอบสอนการใช้ภาษา เกี่ยวกับการสอนทักษะพูดครูภาษาไทยชอบสอนปานกลาง

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม 420 คน เป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 50.00 อายุต่ำสุด 11 ปี สูงสุด 16 ปี เรียนอยู่ในชั้น ม.ศ.1, ม.ศ.2, และ ม.ศ.3 นักเรียนร้อยละ 57.38 ชอบเรียนภาษาไทยปานกลาง วิชาที่ชอบเรียนมากที่สุด ร้อยละ 84.04 ชอบเรียนวรรณคดี ร้อยละ 6.19 ชอบเรียนหลักภาษา และร้อยละ 9.76 ชอบเรียนการใช้ภาษา เกี่ยวกับการเรียนทักษะพูดนักเรียน ร้อยละ 47.67 ชอบปานกลาง และมีร้อยละ 4.28 ที่ไม่ชอบเรียนทักษะพูดเลย

2. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนทักษะพูดภาษาไทย

หัวหน้าสาย ครูสอนภาษาไทยและนักเรียนมีความเห็นว่า วิชาทักษะพูดมีความสำคัญโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ครูและนักเรียนมีความสนใจในวิชานี้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในการสอนครูจะชี้แจงจุดมุ่งหมายการสอนทักษะพูดให้ผู้เรียนทราบโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง หลักสูตรและเนื้อหาที่กำหนดขึ้น เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ตลอดจนความมุ่งหมายและเนื้อหาของการสอนทักษะพูดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและประมวลการสอนมีความชัดเจน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง หลักสูตรและประมวลการสอน ครูมีครูช่วยในการสอนทักษะพูด รวมไปถึงการเตรียมการสอนของครู โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารให้ความสนับสนุนในการสอน โดยเฉลี่ยระดับปานกลาง

3. วิธีการสอน ลักษณะกิจกรรมเสริมหลักสูตร การวัดผลที่ครูใช้ในการสอนทักษะพูด

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 73.33 จะสอนทักษะพูดโดยการสาธิตและให้นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติ เป็นบางคน แต่นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 46.66 เห็นว่าวิธีการที่ครูใช้ในการสอนทักษะพูดคือการ

บรรยาย ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 56.67 จะฝึกทักษะพูดให้แก่นักเรียนเดือนละ 1 ครั้ง มีครูร้อยละ 6.67 ที่ไม่เคยฝึกทักษะพูดให้นักเรียนเลย กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ครูจัด ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 53.33 ให้นักเรียนคนควรรวบรวมความรู้เบ็ดเตล็ดเพื่อประกอบการพูด รองลงมาคือจัด ปาฐกถา โต้เวทีหรืออภิปราย การวัดผลครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.67 และนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.04 พบว่าปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลคือการพูด คือมีโอกาสวัดผลการพูดในชั้นเรียน และมีครูร้อยละ 16.67 ตอบว่าไม่มีความรู้ในการวัดผลทักษะพูดโดยตรง

4. ความคิดเห็นของหัวหน้าสาย ครูสอนภาษาและนักเรียนที่มีต่อลักษณะเนื้อหา กิจกรรม อุปกรณ์และเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอนพูด

ในการสอนทักษะพูด ครูจะเน้น เนื้อหาคานฝึกสำเนียงพูดให้ถูกต้องชัดเจน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนการฝึกตอบคำถาม ฝึกอธิบาย ฝึกเล่าเรื่อง ฝึกมารยาท ฝึกแสดงความคิดเห็น โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง การฝึกโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยคือ ฝึกสนทนา สัมภาษณ์ ฝึกโต้เวที ปาฐกถา และอภิปราย และการฝึกพูดในที่ชุมนุมชน

ในการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนทักษะพูด หัวหน้าสายเห็นว่า ครูใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครูและนักเรียนกลับเห็นว่าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วน กิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้น หัวหน้าสายและนักเรียนมีความเห็นว่า ครูจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะพูดโดย เฉลี่ยปานกลาง ส่วนครูกลับเห็นว่า ค่อนข้างน้อย คานอัตราเวลาเรียนทักษะพูด หัวหน้าสาย ครูและนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า ความเหมาะสมของอัตราเวลาเรียนทักษะพูดนั้น อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ความเหมาะสมของลักษณะห้องเรียน ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะพูด หัวหน้าสายและครูมีความเห็นว่า ความเหมาะสมของห้องเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนนักเรียนเห็นว่าความเหมาะสมของห้องเรียนโดยเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะพูด มากน้อยเพียงใดนั้น หัวหน้าสาย ครูและนักเรียนมีความเห็นว่า อยู่ในระดับปานกลาง

5. ปัญหาการสอนทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวกับครูผู้สอนและนักเรียน

ปัญหาที่เกี่ยวกับครูผู้สอน หัวหน้าสายส่วนใหญ่ร้อยละ 50.00 ตอบว่าครูไม่ได้รับ การฝึกฝนมาเป็นครูสอนภาษาไทยโดยเฉพาะคานการพูด และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 43.33 ก็ประสบปัญหานี้เช่นเดียวกัน ส่วนนักเรียน ร้อยละ 42.38 พบปัญหาเกี่ยวกับครู

ผู้สอนคือครูไม่มีเวลาเตรียมกิจกรรมเพราะมีงานอื่น

ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน หัวหน้าสายส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.00 ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.67 และนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.33 พบว่า ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน คือ นักเรียนมีเวลานี้กักทักษะอยู่น้อยเกินไป

6. ปัญหาการสอนทักษะพูดในส่วนตัว เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา วิธีสอน กิจกรรม และอุปกรณ์การสอน

ปัญหาการสอนทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร ประมวลการสอน หัวหน้าสายส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.77 ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.33 ตอบว่า ปัญหาการสอนทักษะพูดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชานั้น เนื้อหาที่นำมาใช้สอนแต่ละชั้นซ้ำซาก หรือคล้ายคลึงกัน นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.80 ตอบว่า เนื้อหาเบื่อหน่ายเพราะสอนซ้ำกันแทบทุกชั้น ในด้านวิธีการสอน การจัดกิจกรรม และอุปกรณ์ หัวหน้าสายส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.33 และครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.00 ตอบว่าไม่สามารถจะฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ เพราะจำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินไป และนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.71 ตอบว่า ปัญหาสำคัญคือ ขาดตำราและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม และรองลงมา ร้อยละ 45.47 ตอบว่า ครูฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคลไม่ได้ เพราะจำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินไป

7. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสาย ครูสอนภาษาไทยและนักเรียน

หัวหน้าสาย ครูและนักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า กระทรวงศึกษาธิการควรปรับปรุงหลักสูตรการสอนทักษะพูด ให้เนื้อหาสอดคล้องกับเวลาเรียน เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนและควรมีคู่มือเพื่อช่วยครูในการสอนทักษะพูด นอกจากนี้ ยังเสนอแนะว่า ครูควรมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนทักษะพูด โรงเรียนควรจัดอุปกรณ์สำหรับการสอนให้เพียงพอ วิชาทักษะพูดควรจัดแยกเป็นวิชาเฉพาะ เพื่อเปิดโอกาสให้ฝึกนักเรียนได้เป็นรายบุคคล

อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนทักษะพูดในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้พบ ปรากฏว่ามีข้อมูลหลายประการที่ใกล้เคียงกับผู้วิจัยอื่นๆ กล่าวคือ

ในด้านที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า วิชาที่หัวหน้าสายครูสอนภาษาไทย และนักเรียนชอบมากกว่าวิชาอื่น คือ วิชาวรรณคดี รองลงมา การใช้ภาษา

และหลักภาษา ซึ่งผลการวิจัยตรงกับผลการวิจัยของจิตติภา ภักดีชุมพล ที่พบว่า นักเรียนชอบเรียนวรรณคดีมากกว่าวิชาอื่น เพราะ สนุกและมีกิจกรรมน่าสนใจ ¹ จากการวิจัยของนลินี เกษร่องกูร ที่พบว่า นักเรียนชอบเรียนวรรณคดีมาก ส่วนวิชาการใช้ภาษาและหลักภาษาเป็นวิชาที่น่าเบื่อ เข้าใจยาก ² และจากการวิจัยของสมศักดิ์ วิจารณ์ ที่พบว่า นักเรียนชอบเรียนวรรณคดี รองลงมาคือการใช้ภาษา ชอบเรียนวรรณคดี เพราะเป็นวิชาที่สนุก เรียนง่าย กิจกรรมที่ชื่นชอบคือรายงานและเล่นละคร และได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า นักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมและอุปกรณ์การสอนมาก ³ ดังนั้นจะเห็นว่า การเรียนการสอนภาษาไทย ครูและนักเรียนชอบวิชาวรรณคดีมาก เพราะสนุก มีกิจกรรมและอุปกรณ์ประกอบการสอนได้มากกว่าวิชาอื่น ๆ วิชาที่นักเรียนชอบรองลงมาคือการใช้ภาษา เกี่ยวกับการสอนทักษะพูดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิชาการใช้ภาษา จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบว่าทั้งหัวหน้าสาย ครูสอนภาษาไทย และนักเรียนต่างมีความเห็นว่า วิชาทักษะพูดเป็นวิชาที่มีความสำคัญมาก จึงเป็นที่น่ายินดีที่ทั้งหัวหน้าสาย ครู และนักเรียนต่างตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนทักษะพูด นักเรียนจำนวนมากร้อยละ 67.71 เห็นว่าการเรียนการสอนทักษะพูดมีประโยชน์ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียง รองลงมาร้อยละ 63.00 พบว่า การเรียนการสอนทักษะพูด มีประโยชน์เป็นการฝึกฝนการพูด การใช้ภาษาให้ดีขึ้น ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.00 เห็นว่า ทักษะพูดมีประโยชน์ต่อนักเรียน เพราะเป็นการฝึกฝนการพูด การใช้ภาษาให้ดีขึ้น รองลงมา ร้อยละ 76.67 นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ในด้านปัญหาการเรียนการสอนทักษะพูดในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

¹ จิตติภา ภักดีชุมพล. "กิจกรรมการเรียนและการสอนภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต, แผนกวิชามัธยมศึกษา 2516) (อัครสำเนา) หน้า 86 .

² นลินี เกษร่องกูร, เรื่องเดียวกัน, หน้า.63 .

³ สมศักดิ์ วิจารณ์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 56 .

ตามความคิดเห็นของหัวหน้าสาย ครูและนักเรียน ต่างเห็นว่า ความมุ่งหมายและเนื้อหาทักษะ การพูดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นมีความชัดเจนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง หลักสูตร ประมวล การสอนและคู่มือครูช่วยในการสอนทักษะพูดโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหา วิชา นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.80 เห็นว่า เนื้อหาเมื่อหน้า เพราะสอนซ้ำกันแทบทุก ชั้น และจากผลการวิจัยยังพบว่าปัญหาในการสอนทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร ประมวลการสอน ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.33 เห็นว่า ปัญหาในการสอนทักษะพูดในส่วนที่เกี่ยวกับ เนื้อหาที่นำมาให้เรียนแต่ละชั้นซ้ำหรือคล้ายคลึงกัน การที่ครูและนักเรียนต่าง เห็นว่าเนื้อหาของ ทักษะพูดที่นำมาใช้ในการสอนนั้นซ้ำหรือคล้ายคลึง เป็นเรื่องที่ครูจะต้องหาทางแก้ไขพิจารณาเลือก เนื้อหาที่จะนำมาใช้สอนเป็นขั้นตอน และไม่ควรรี้นำเนื้อหาซ้ำๆ มาสอนในระดับชั้นต่าง ๆ ควร เลือกให้แตกต่างกันไป ปัญหาเนื้อหาซ้ำซากนี้อาจ เกี่ยวเนื่องกับวิธีการสอนของครู เพราะจาก การวิจัยครั้งนี้พบว่า ครูจำนวนมาก ร้อยละ 73.33 ใช้วิธีสอนโดยสาธิตและให้นักเรียนออกมาฝึกปฏิบัติ เป็นบางคน แต่นักเรียนกลับบอกว่า การสอนของครูนั้นจะใช้การบรรยาย วิธีการของครูที่ใช้วิธี บรรยายนั้น ตรงกับการวิจัยของจุฬาลักษณ์ โภศดานันท์พบว่า การสอนของครูนั้น ครูส่วนใหญ่ใช้ การบรรยายการสอนแบบอภิปรายใช้น้อยมาก⁴

ปัญหาเรื่องวิธีการสอน กิจกรรม อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการสอน และการวัดผลทักษะพูด ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.00 เห็นว่า ปัญหาการสอนทักษะพูดในค่านี้นี้คือ จำนวนนักเรียนมากเกินไป ฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคลไม่ได้ รองลงมา ร้อยละ 36.67 ตอบว่า สภาพของห้องเรียนไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรม นักเรียนส่วนมาก ร้อยละ 47.71 ตอบว่า ขาดตำรา วัสดุ อุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม รองลงมา ร้อยละ 45.47 ตอบว่า จำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินไป ไม่สามารถฝึกเป็นรายบุคคลได้ ซึ่งจากการวิจัยครั้งนี้ปัญหาที่พบในการ สอนทักษะพูดที่สำคัญคือ นักเรียนไม่มีเวลาฝึก ครูร้อยละ 76.67 ตอบว่า นักเรียนมีโอกาส ฝึกฝนทักษะพูดน้อยเกินไป ซึ่งจำนวนครั้งในการฝึกฝนทักษะพูดให้แก่ นักเรียน ครูจะฝึกทักษะ ให้แก่นักเรียนเพียง เดือนละครั้ง ปัญหาค่านไม่มีเวลาฝึกนักเรียนให้ทั่วถึงนี้ตรงกับ การวิจัย

ของ มัทนา แขวงโสภา ที่ได้พบว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กทักษะพูดไม่คอยได้ผลคือ นักศึกษา
 มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาน้อย การวิจัยของอมรรักษ์ ประดับแก้ว ได้เสนอแนะเกี่ยวกับ
 การฝึกฝนทักษะพูด การเรียนภาษาเป็นเรื่องของทักษะ การฝึกสมาธิและฝึกสิ่งที่มีความ
 หมายถึงนักเรียนจะทำให้คล่องขึ้นและไม่กลัว⁵ และจากการวิจัยของวารุณี พลบูรณ์ ได้เสนอ
 แนะนำ เกี่ยวกับทักษะพูดและการฟังนั้น ครูควรจัดชั่วโมงในตารางสอนไว้ สำหรับฝึกการฟัง
 และการพูดโดยเฉพาะ ครูควรจะให้เด็กทักษะพูดให้นักเรียนทุกวัน วันละ 10 - 15 นาที จะช่วย
 ให้นักเรียนฝึกฝนทักษะการพูดได้ดีขึ้น⁶ ในด้านการวัดผลนั้น หัวหน้าสาย ครูและนักเรียนต่าง
 เห็นพ้องตรงกันว่า ปัญหาในการวัดผลคือ มีโอกาสวัดผลการพูดได้น้อยครั้ง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่อง
 มาจาก จำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินไปไม่สามารถฝึกได้ทั่วถึง ครูมีเวลาน้อยจึงไม่มีโอกาส
 วัดผลและแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้เป็นรายบุคคล ซึ่งปัญหา ถ้าหากครูเปิดโอกาสให้
 นักเรียนได้ฝึกพูดทุกวัน วันละ 10 - 15 นาที และวัดผลโดยทันที ก็จะช่วยให้นักเรียนได้
 ปรับปรุงข้อบกพร่องของตนเอง และช่วยให้การสอนทักษะพูดมีประสิทธิภาพดีขึ้น

ในด้านปัญหาเกี่ยวกับลักษณะของห้องเรียนที่จะใช้จัดกิจกรรม ตลอดจนอุปกรณ์ที่ใช้ใน
 การสอนทักษะพูด หัวหน้าสาย ครูภาษาไทยและนักเรียนต่างเห็นว่า ลักษณะของห้องเรียน
 ไม่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะพูด ครูใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนค่อนข้างน้อย
 วารุณี พลบูรณ์ ได้พบว่า อุปกรณ์ที่ครูใช้ประกอบการฝึกทักษะพูดและการฟังได้แก่ บัตรคำ
 รูปภาพ อุปกรณ์ที่ครูส่วนใหญ่ใช้ค่อนข้างน้อย ได้แก่ ไมโครโฟน เครื่องบันทึกเสียง แผ่น-
 เสียง⁸ การวิจัยของจุฬาดักษ์ โกลลานนท์ พบว่า ครูส่วนมากแทบจะไม่ได้ใช้อุปกรณ์การ
 สอน เพราะมีความเห็นว่า เสียเวลามาก นอกจากนั้น ยังมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอ บางวิชา

⁵ มัทนา แขวงโสภา, เรื่องเดียวกัน, หน้า 101 . .

⁶ อมรรักษ์ ประดับแก้ว, เรื่องเดียวกัน, หน้า 84 . .

⁷ วารุณี พลบูรณ์, เรื่องเดียวกัน, หน้า 108 . .

⁸ วารุณี พลบูรณ์, เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน . .

ไม่มีใช้เลย⁹ จากการวิจัยของผู้วิจัยที่พบว่า การที่หัวหน้าสาย ครูและนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า ครูใช้อุปกรณ์การสอนน้อยจึงเป็นเรื่องที่โรงเรียน หัวหน้าสาย และครูผู้สอนควรจะได้ร่วมมือกันแก้ไข โดยจัดหาอุปกรณ์การสอนที่กะทัดรัดให้เหมาะสมกับการสอนและใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โสตทัศนูปกรณ์ที่สามารถจะช่วยในการสอนได้หลายอย่าง เช่น เครื่องบันทึกเสียง ภาพยนต์ สไลด์ ต่าง ๆ เป็นต้น ขอเสนอแนะในการใช้อุปกรณ์มาประกอบการสอนนี้ตรงกับข้อเสนอแนะของนลินี เกษรอังกฤษ ที่เสนอแนะว่า ครูภาษาไทยควรใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนในการสอนภาษาไทย ครูควรจะได้ฝึกทักษะทั้ง 4 ให้แก่เด็กมากที่สุด¹⁰

นอกจากค่านกิจกรรม อุปกรณ์ และการวัดผลแล้ว สิ่งสำคัญที่เป็นปัญหาของตัวครูในการสอนทักษะพูด คือ ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.33 พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู คือ ครูไม่ได้รับการฝึกฝนเพื่อมาเป็นครูสอนการใช้ภาษาโดยเฉพาะ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ Runkle ที่ได้อธิบายสรุปผลการทดลองในตอนท้ายว่า ครูที่ได้รับการฝึกฝนเรื่องการสื่อสารจะมีความสามารถในการสอนวิชาทักษะพูดได้ดี¹¹ และจากข้อเขียนของ Robinson และ Becker ได้กล่าวไว้ว่า ครูจะต้องมีความสามารถในการอธิบายสิ่งต่าง ๆ ได้ดี มีความมั่นใจในตนเองและแสดงออกในทางที่ดี รู้จักวางท่าทางให้เหมาะสม นำเสียงนาฬิก มีการเว้นจังหวะวรรคตอน ใช้ภาษาได้ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ครูควรนำมาใช้ในการสอนและฝึกฝนตนเองสำหรับการสอนพูด¹² ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การจะเป็นครูสอนทักษะพูดได้ดีควรได้รับการฝึกฝนและมีความรู้ในการสอนวิชานี้ จึงเป็นเรื่องที่ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรนำไปพิจารณา และควรจัดให้มีการให้ความรู้และฝึกฝนการสอนพูดแก่ครูผู้สอนภาษาไทยโดยเฉพาะวิชาการใช้ภาษาในเรื่องทักษะการพูดต่อไป

⁹ วารุณี พลบูรณ์, เรื่องเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

¹⁰ นลินี เกษรอังกฤษ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 72.

¹¹ Judith Ann Runkle, op. cit, p. 6490-A.

¹² Robinson and Becker, op. cit, p. 21.